

Sp. zn. / Č. j.: 2 T 67/2021

Okresní soud v Ostravě
U Soudu 6187/4
708 82 Ostrava – Poruba
IDDS: 2mhaesg

Zasláno elektronicky datovou schránkou

V Ostravě 25. února 2022

Námítka duševní nepřičetnosti soudce - Návrh na psychiatrické vyšetření soudce

Nařízené líčení na den 7. dubna 2022 v 09:00 hodin je cenzurou a omezování svobody slova a jeho šíření protiústavním jednáním soudu a bezpečnostních složek státu. Listina základních práv cenzuru zakazuje. Pokud soud tento ústavní příkaz nerespektuje, jedná hrubě neústavně a porušuje základní lidská práva a svobody.

Cenzura je kontrola a omezování sdělování informací hromadnými sdělovacími prostředky, obvykle tiskem či dalšími veřejnými médii, veřejnými proslovy, dopisy a podobně. Cenzura se obvykle týká veřejně sdělovaných názorů, ale v dobách nesvobody je kontrolováno i soukromé sdělování názorů. Součástí cenzury bývá i kriminalizace toho, kdo se cenzuru snaží obejít. Cenzura je součástí praktik mocenských struktur prakticky celou lidskou historií. S cenzurou úzce souvisí různé indexy zakázané literatury. A toto je tento případ, kdy soud nařízením jednáním v rámci mého protiprávního a protiústavního trestního stíhání se podílí na Ústavou zapovězené cenzuře.

Trestní stíhání mé osoby a nařízení líčení ve věci, tak jako předešlé vydání trestního příkazu, který byl zrušen mým odporem, se ničím neliší od pálení knih v nacistickém Německu či rušení „štvavých vysílaček“ Svobodná Evropa a Hlas Ameriky komunistickým režimem, abych uvedl jen dva příklady.

Účel je totiž zcela stejný: „ochránit“ hloupé občany, kteří podle Vás nemají tolik soudnosti a rozumu jako Vy a Vaši cenzori, před tím, aby si mohli učinit z nabízených informací a komentářů vlastní závěry, a tak si nedejbože začali myslet něco jiného, než si přeje státní propaganda.

A rozhodně se nevymlouvejte na „mimořádnou situaci“ či nějaké „ohrožení“ a namísto zákazů se snažte informovat občany tak, aby ve Vaše informace měli plnou důvěru a nemuseli (tak jako my v mládí) po večerech ladit na přijímači „štvavé vysílačky“.

Copak je tak těžké respektovat to, aby si každý psal a četl, co chce? Pro novodobé totalitáře, kteří chtějí vnucovat své vize jiným, asi ano. Co by dělali v 50. letech 20. století? Politruky? A co by dělali za německé okupace? Pálili knihy? A spokojí se jen s cenzurou internetu nebo budou dělat prověrky ve veřejných knihovnách či vlezou i do dětských knihovniček, aby tam hledali závadovou literaturu. Nesmíme si nechat ukrást svobodu číst, co chceme. Nesmíme být ovce.

Nebyl vyhlášen válčený stav, stav ohrožení státu, nouzový stav ani jiný právem předvídaný stav, umožňující omezit ústavní práva lidí. Boj za svobodu je věčný a každá generace si jej musí vybojovat sama.

Platí zde výrok Martina Niemöllera o vzrůstu moci nacistického státu: “Když přišli nacisté pro komunisty, mlčel jsem; nebyl jsem přece komunist. Když zavírali sociální demokraty, mlčel jsem; nebyl jsem přece sociální demokrat. Když přišli pro odboráře, mlčel jsem; nebyl jsem přece odborář. Když přišli pro mě, nebyl už nikdo, kdo by se mě mohl zastat.”

Jde o krok jednoznačně protiprávní, protiústavní - Boj za obnovení občanských svobod v naší těžce zkoušené zemi – svobody slova a projevu na místě čelném – pokračuje.

Proto připomínám slib soudce, tak jak je stanoven zákonem číslo 32/1996 Sb., Zákon o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), který zní: „Slibuji na svou čest a svědomí, že se budu řídit zákony, budu je vykládat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a v souladu s nimi budu rozhodovat nezávisle, nestranně a spravedlivě,“ konec citace.

Za předpokladu, že tento slib, který soudkyně Mgr. Barbara Dusková složila a musí jej dodržovat a respektovat, tak jako veškerou platnou legislativu a tím je i Ústava jako zákon nejvyšší, kdy její je i Listina základních práv a svobod, kdy tyto nejvyšší zákony naší republiky zapovídají cenzuru a tím jí považují za protiprávní, je tedy v nadepsané věci nařízení líčení v této věci, jako i předešlé kroky soudkyně, vydání trestního příkazu a nevrácení zpět nezákonné a protiprávní obžaloby Státnímu zastupitelství, lze namítat, že když tento slib dodržuje, je vada někde jinde a o to v ztrátě soudnosti soudkyně a její vymanění z reality, kdy lze tedy namítat i její duševní přičetnost, kdy ztráta zdravého rozumu a mentální a duševní přičetnosti je tak vážným problémem, že soudce nesmí ve věci pokračovat a věc musí být podstoupena soudci, který je mentálně způsobilý vést hlavní líčení a ve věci rozhodovat, proto

o p a t r n ě n a m í t á m

duševní nepřičetnost soudce, proto

n a v r h u j i

prošetření mentálního zdraví, duševního rozpoložení a zjištění stavu vnímání reality soudkyně Mgr. Barbary Duskové, soudním znalcem z oboru psychiatrie,

neb zvyše uvedeného je zřejmé, že by soudkyně Mgr. Barbara Dusková mohla trpět takovým zdravotními problémy, že není schopná dostát slibu soudce a jednat či rozhodovat nezávisle, nestranně a spravedlivě a v rámci litery zákona, když evidentně svým jednáním už porušila lidská práva, Listinu základních práv a svobod, jako i Ústavu České republiky, ale i Smlouvu o unii, což je mezinárodní úmluva, kterou je Česká republika vázána, kdy nedílnou součástí této mezinárodní smlouvy je i Evropská listina základních práv a svobod, která tyto svobody svým Článkem 11 deklaruje ve znění: „Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování veřejné moci a bez ohledu na hranice“ v odstavci 1. a dále ve znění: „Svoboda a pluralita sdělovacích prostředků musí být respektována“ v odstavci 2.,

dále pak

n a v r h u j i,

aby soudkyně Mgr. Barbaře Duskové byla nadepsaná věc odebrána pro ztrátu zdravotních a duševních možností věc nezávisle, nestranně a spravedlivě posoudit, což již svými kroky prokázala.

O přijatých opatřeních necht' mě nadepsaný soud informuje ve lhůtě do 30-ti dní od doručení tohoto přípisu.

Radek Velička, v. r.